

[Dræbye]

skal have et sådant, ikke fungere på grundlag af en isoleret målsætning, men det bør tværtimod underordnes målsætningen for et totalt forsvar. I en sådan målsætning spiller befolkningens overlevelse og det civile samfunds evne til at sikre grundlæggende livsvilkår for befolkningen en overordentlig vigtig rolle.

Forslaget til ny civilforsvarslov beskæftiger sig i sin tekst og i sine bemærkninger kun i meget begrænset omfang med disse grundlæggende problemer. Også derfor kan denne lovgivning ikke betragtes som nogen slutten. Vi er dog enige med ministeren om, at der under alle omstændigheder ikke bør ske begrænsninger af de økonomiske midler til civilforsvaret, mens disse overvejelser pågår, men at der måske snarere bør være tale om stigninger. En fastlæggelse af de økonomiske behov længere ud i fremtiden er dog kun mulig, når det foreslåede undersøgelsesarbejde er gennemført, og er desuden afhængig af en opgavefordeling mellem militært og civilt forsvar.

I den forbindelse skal jeg fastslå, at vi finder det uacceptabelt, at den gældende samarbejdsaftale mellem militæret og civilforsvaret ikke indeholder en rimelig opgavefordeling, men underordner det civile forsvar det militære. Det er en prioritering, der også er i strid med målsætningen i den lovgivning, vi behandler i dag.

Vi mener generelt, at lovforslagets bestemmelser om administrativ struktur og opgavefordeling inden for civilforsvaret imellem staten og kommunerne kan danne grundlag for en udvalgsbehandling af disse ting, men vi har ved denne første behandling villet pege på, at der er et bredere sæt af problemer, som hører med i sammenhængen.

Erhard Jakobsen (CD):

Af grundtonen i de to foregående taleres indlæg har jeg fået den opfattelse, at de beklager, at vi ikke ved dette forslag kan afskaffe krigen, og det vil jeg gerne deltage i beklagelsen af. Det overrasker mig ikke, men jeg beklager det gerne for ikke at blive anset for at være krigstilhænger el. lign.

Ellers vil jeg gerne på linje med fru Gerda Møller benytte også denne anledning, som jeg synes, folketingsmedlemmer bør benytte enhver anledning til det, til at udtale anerkendelse af det arbejde, civilforsvaret udfø-

rer. Vi, der har haft den glæde at være på nærmere hold af det, har været, jeg tør ligefrem sige betaget af den ånd, hvormed disse mennesker under meget vanskelige vilkår går ind i arbejdet. Det gælder ikke mindst den frivillige side af sagen, og den vil jeg i øvrigt bede om at man ikke i nogen overvejelser glemmer; ja, de kan sidestilles med hjemmenværnet. Der er vel få områder, hvor det i den grad er lykkedes at få folk i alle samfundstillinger til at sætte tid og penge og offervilje af til at gå ind i det. Det har lige fra starten været en meget vigtig ting, og jeg håber, at man i de overvejelser, man vil gøre sig om strukturen, ikke glemmer at få den side af sagen med. Men altså først skal der fra folketingets side lyde en anerkendelse af det arbejde, der er udført under vanskelige forhold.

Dernæst vil jeg også ud fra de erfaringer, jeg har fra dette arbejde, glæde mig over, at man nu sætter meget ind på at fremhæve fredstidsopgaverne. Det så jeg selv som en opgave i sin tid at pege på, fordi det er så nærliggende, og fordi befolkningen begynder at forstå mere af det. I og med, at man kan forstå nødvendigheden af, at der ved en stor og omfattende brand eller en anden katastrofe må være nogle, der tager sig af det, forbedrer man også forståelsen for, at der kan opstå endnu værre situationer, hvor der er brug for noget sådant.

Dermed er vi jo inde på det, sagen drejer sig om, og det er penge. Jeg har med glæde noteret, at partier, der normalt taler om at spare, mener, der er brugt for få penge, og at der bør bruges flere. I mit parti er vi ikke lige så store sparehelte, men vi deltager gerne i en konstatering af, at man vist godt kan spare sig kommissioner og al den slags ting i den forbindelse. Der skal selvfølgelig nogle overvejelser til, men det er hverken en total- eller nogen anden kommission, der skal til her, det er penge, der skal til. Nu skal jeg jo ikke deltage i udvalgsarbejdet, men jeg håber, at man i hvert fald kan holde sig fuldstændig klart, at en omlægning fra statslig til lokal regie ikke på nogen måde kommer til at skade de økonomiske ressourcer, der bliver stillet til rådighed. I hvert fald må man sikre sig, at statskassen, som det jo sker i andre ordninger, i givet fald kan rykke ud og kan støtte dér, hvor der ikke måtte være nok